

- 4) I forbindelse med medlemsstaternes udnyttelse af den mulighed, der er tillagt i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95, er proportionalitetsprincippet til hinder for anvendelsen af en 30-årig forældelsesfrist på tilbagesøgningen af en fordel, der er blevet ydet med urette fra EU's budget.

(¹) EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. december 2011 — Teresa Cicala mod Regione Siciliana (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Italien)

(Sag C-482/10) (¹)

(National administrativ procedure — forvaltningsakter — begrundelsespligt — mulighed for berigtigelse af manglende begrundelse under en retslig procedure til prøvelse af en forvaltningsakt — fortolkning af artikel 296, stk. 2, TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — Domstolens manglende kompetence)

(2012/C 49/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Teresa Cicala

Sagsøgt: Regione Siciliana

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — fortolkning af artikel 296 TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — spørgsmålet, om nationale forskrifter, hvorefter de offentlige myndigheder har mulighed for under visse omstændigheder at undlade at begrunde deres forvaltningsakter eller at afhjælpe den manglende begrundelse for en forvaltningsakt under en retssag, der er anlagt til prøvelse heraf, er i overensstemmelse med EU-retten

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italien), ved afgørelse af 20. september 2010.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 21. december 2011 — Centre hospitalier universitaire de Besançon mod Thomas Dutrueux og Caisse primaire d'assurance maladie du Jura (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'ÉtatConse — Frankrig)

(Sag C-495/10) (¹)

(Direktiv 85/374/EØF — produktansvar — anvendelsesområde — national ordning, som fastsætter en forpligtelse for de offentlige sundhedsinstitutioner til at erstatte skade, som en patient lider som følge af et defekt apparat eller produkt, der anvendes i forbindelse med den behandling, der ydes, selv i tilfælde af, at nævnte institutioner ikke har begået nogen fejl)

(2012/C 49/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'ÉtatConse

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre hospitalier universitaire de Besançon centre

Sagsøgte: Thomas Dutrueux og Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 13 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar (EFT L 240, s. 29) — offentlige sundhedsinstitutioners ansvar over for deres patienter — lovlighed af en national ansvarsordning, der gør det muligt for en skadelidt at modtage erstatning, også selv om der ikke er begået nogen fejl, for skader, der skyldes defekter ved produkter — begrænsning af tjenesteyderens ansvar

Konklusion

Ansaret for en tjenesteyder, som i forbindelse med en tjenesteydelse såsom hospitalsbehandlinger anvender defekte apparater eller produkter, som han ikke er producent af som omhandlet i bestemmelserne i artikel 3 i Rådets direktiv 85/374/EØF af 25. juli 1985 om tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om produktansvar, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/34/EF af 10. maj 1999, og derved forvolder skade på modtageren af denne ydelse, henhører ikke under anvendelsesområdet for dette direktiv. Sidstnævnte er herefter ikke til hinder for, at en medlemsstat indfører en ordning som den i hovedsagen omhandlede,

der fastsætter et ansvar for en sådan tjenesteyder for den således forvoldte skade, selv i tilfælde af, at denne ikke har begået nogen fejl, dog på betingelse af, at skadelidte og/eller tjenesteyder bevarer muligheden for at gøre ansvar gældende over for producenten på grundlag af nævnte direktiv, når de i direktivet opstillede betingelser er opfyldt.

(¹) EUT C 30 af 29.1.2011.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 21. december 2011 — Vlaamse Oliemaatschappij NV mod FOD Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien)

(Sag C-499/10) (¹)

(Sjette momsdirektiv — afgiftspligtige personer — solidarisk ansvarlig tredjemand — anden ordning med oplag end toldoplæg — solidarisk ansvar for oplagshaveren af varerne og den afgiftspligtige ejer af disse varer — god tro eller manglende fejl eller forsømmelse fra oplagshavers side)

(2012/C 49/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Sagsøgt: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — fortolkning af artikel 21, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — afgiftspligtige personer — tredjemand solidarisk ansvarlig — national lovgivning, hvorefter oplagshaver for varer hæfter solidarisk for betalingen af den afgift, som den afgiftspligtige ejer af varerne skal betale, i forbindelse med en anden ordning med oplag end toldoplæg, selv om oplagshaver er i god tro og ikke har gjort sig skyldig i nogen fejl eller forsømmelighed

Konklusion

Artikel 21, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2001/115/EF af 20. december 2001, skal fortolkes således, at den ikke bemyndiger medlemsstaterne til at pålægge bestyreren af et oplag, bortset fra

toldoplæg, et solidarisk ansvar for betaling af merværdiafgift for en levering mod vederlag af varer fra dette oplæg, der er foretaget af den afgiftspligtige ejer af varerne, selv om oplagsbestyreren er i god tro eller ikke har gjort sig skyldig i nogen fejl eller forsømmelighed.

(¹) EUT C 13 af 15.1.2011.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. december 2011 — Evroetil AD mod Direktor na Agentsia »Mitnitsi« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-503/10) (¹)

(Direktiv 2003/30/EF — artikel 2, stk. 2, litra a) — begrebet bioethanol — produkt, der er fremstillet på grundlag af biomasse, som har et ethanolindhold på over 98,5% og ikke er denatureret — relevansen af den faktiske anvendelse som biobrændstof — forordning (EØF) nr. 2658/87 — kombineret nomenklatur — tarifiering af bioethanol med henblik på opkrævning af punktafgifter — direktiv 2003/96/EF — energiprodukter — direktiv 92/83/EØF — artikel 20, første led, og artikel 27, stk. 1, litra a) og b) — begrebet ethanol — fritagelse for harmoniseret punktafgift — denaturering)

(2012/C 49/19)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Evroetil AD

Sagsøgt: Direktor na Agentsia »Mitnitsi«

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Varhoven administrativen sad — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport (EUT L 123, s. 42), og bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991 (EFT L 259, s. 1) — fortolkning af artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283, s. 51) og artikel 20, stk. 1, første led, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT L 316, s. 21) — produkt, der er fremstillet på grundlag af biomasse, der indeholder estere, højere alkoholer og aldehyder, og som indeholder mere end 98,5% alkohol, og ikke har været genstand for denaturering — begrebet bioethanol — tarifiering i underpos. 2207 20 00 (Ethanol (ethylalkohol) o.a. spiritus, denatureret, uanset alkoholindholdet) eller i underpos. 2207 10 00 (Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold \geq 80 %), med henblik på opkrævning af punktafgifter